

Faktisk. **VG**

Metoderapport
SKUP 2022

A photograph of a man with a balding head, wearing a white button-down shirt and a dark jacket, speaking into a microphone. He is gesturing with his hands. In the background, there is a red and white banner with the text "barnevern" and "CPS ab" visible. The overall scene appears to be an outdoor public event or protest.

**BARNEVERN-
MOTSTANDERNE**

Marie Golimo Kingsrød og Eva Akerbæk

INNSENDERE

Marie Golimo Kingsrød, VG, mariek@vg.no, 97032340

Eva Akerbæk, Faktisk.no, eva@faktisk.no, 41541751

Takk til:

Silje Sjursen Skiphamn, Svein Kjølberg, Anja Ariel Tørnes Brekke, Hanna Hjardar, Simen Grytøyr, Geir Molnes, Synnøve Åsebø, Beate Amundsen Koren, Anders Sooth Knutsen, Naina Helén W. Jåma, Jari Bakken, Kristoffer Egeberg.

Publisert:

Fra september 2022. Publisering fortsetter i 2023.

Kontaktperson:

VG ved Marie Golimo Kingsrød, Akersgata 55, 0107 Oslo

Faktisk.no ved Eva Akerbæk, Skippergata 24, 0154 Oslo

Redaksjon:

VG og Faktisk.no

Sentrale publiseringer:

Barnevernmotstanderne

<https://www.vg.no/spesial/2022/barnevernmotstanderne/barnevernmotstanderne/>

Mannen i den hvite frakken

<https://www.vg.no/spesial/2022/barnevernmotstanderne/mannen-i-den-hvite-frakken/>

Fakta om barnevernet: Finner støtte i felles motstand

<https://www.faktisk.no/artikler/Orgky/fakta-om-barnevernet-finner-stotte-i-felles-motstand>

Lenke til alle publiserte saker ligger som vedlegg til metoderapporten. Som vedlegg ligger også lenker som gir tilgang til VG+, ettersom enkelte av artiklene kun er tilgjengelige for abonnenter.

INNHold

1. INNLEDNING	1
2. SLIK KOM ARBEIDET I GANG	2
2.1 Et avsnitt i en barnevernmappe	2
2.2 Samarbeid mellom VG og Faktisk.no	2
3. ETIKK OG METODE	3
3.1 Advarsler og trusler	3
3.2 Research under radaren	3
3.3 Kartlegging av miljøet: Facebook via CrowdTangle.....	4
3.4 All kildekontakt kunne bli publisert.....	4
3.5 Feltarbeid	5
3.6 Utfordringer i kontakt med foreldre	5
3.7 Kartleggingen av foreldre	5
3.7.1 Identitetsjakt i medlemslister og kommentarfelt.....	5
3.7.2 Sortering etter risiko.....	6
3.7.3 Nytt forsøk på å kontakte foreldre.....	6
3.7.4 En base med kilder som ga opplysninger.....	7
3.8 Et vendepunkt.....	7
3.9 Kartlegging av eksponerte barn	7
3.9.1 Egenutviklet Python-program for nedlastning av video	8
3.9.2 Automatisk transkribering av videoer.....	8
3.9.3 CrowdTangle til historiske data på Facebook.....	9
3.9.4 Skraping av nettside	9
3.9.5 Utnyttelse av Tiktok-algoritmer.....	9
3.9.6 Bygge et eget datasett.....	9
3.10 En mulig ulovlig praksis avsløres	10
3.11 Kontakt med barna.....	10
3.11.1 Frykten for å bli eksponert på nytt	11
3.12 Innsyn i barnevernmappe.....	11
3.13 Innsyn i avhørsreferater hos politiet.....	11
3.14 Omfattende personresearch.....	11
3.14.1 Søk hos Nasjonalbiblioteket	11
3.14.2 Jakten på pengene	12
3.14.3 Innsyn hos Lotteri- og stiftelsestilsynet.....	12

3.14.4 OCR-behandling og Adobe Acrobat	12
3.14.5: Tabula og pivot-tabeller	12
3.14.6 Hvem eier kontoen?	13
3.14.7 Innsyn i saksdokumenter i tvistesak.....	13
3.14.8 Innsyn i utdanningsløpet til en privatperson	14
3.14.9 Innsyn i henlagte anmeldelser hos politiet.....	14
3.14.10 Innsyn i anmeldelser hos kommuner.....	15
3.14.11 Innsyn i advokatvirksomhet.....	15
3.15 Innsyn i Fardals datters dokumenter	15
3.16 Fardals offentlige anklager mot datteren.....	16
3.17 Kampen for et intervju.....	16
3.17.1 Tilsvarsretten i konflikt med kildevernet	16
3.17.2 Kartlegging av scenarioer	17
3.17.3 Risikoen for skjult opptak og publisering.....	17
3.17.4 Intervjumetodikk gjennom et syv timers intervju	17
3.18 Eksponering av sårbare kilder	18
3.19 Fardal og miljøets konspirasjonsteorier om VG og Faktisk.no	19
4. DETTE ER NYTT	19
5. KONSEKVENSER.....	20

1. INNLEDNING

Norsk barnevern er i en omdømme- og tillitskrise. Det norske ordet «*Barnevernet*» er blitt et skjellsord på flere språk. I Den europeiske menneskerettsdomstolen er Norge dømt for brudd på menneskerettighetene i hittil 15 barnevernsaker.

Den massive motstanden mot norsk barnevern begynner allerede i 2011, da et indisk ektepar i Stavanger fratras sine to barn. De neste årene skal tusenvis av demonstranter over hele verden ta til gatene for å protestere mot det norske barnevernet.

Samtidig vokser det frem et stort motstandsmiljø på sosiale medier i Norge. Foreldre i livskrise søker hjelp i grupper preget av eksponering, polarisering, maktkamp og misoppfatninger av fakta. I miljøet er det en person som er helt sentral: Aktivist og familiehjelper Rune Fardal (63), som har en egen digital TV-kanal med barnevernkritiske sendinger. Titusenvis av personer følger ham. Fardal hylles for arbeidet sitt på tvers av landegrensene, i USA og Polen.

Hjemme i Norge er det barn under barnevernets omsorg som betaler prisen for kampen. VG og Faktisk.no har avslørt hvordan Fardal har eksponert over 100 sårbare barn – en praksis jurister mener fremstår ulovlig. Samtidig har Fardal fått inn hundretusenvis av kroner i donasjoner til sin personlige konto.

Fardal har streamet et barns begravelse, intervjuet voldsdømte foreldre om barna deres - og satt barn på rømmen fra barnevernet foran kamera. I våre artikler forteller barn for første gang sine historier om hvor ødeleggende det var å bli utlevert midt i en livskrise.

En mor er dømt for å eksponere barna sine på Fardals TV-kanal. Men Fardal, som gjorde intervjuet og er ansvarlig for publiseringen, ble bare kalt inn som vitne. Først etter våre avsløringer undersøker politiet og Datatilsynet Fardals eksponering av barn.

Det er også først da barneminister Kjersti Toppe går ut og ber Fardal om å slette alle sine videoer der barn omtales: – *Jeg forventer at myndighetene går inn og stopper Fardal der han kan stoppes. Det gjelder mulige lovbrudd, økonomisk utnyttelse eller at barn ikke skjermes.*

Først nå innser regjeringen at dagens lovverk ikke beskytter barn godt nok mot å bli utlevert med sitt aller innerste.

I over 20 år har Fardal kjempet mot barnevernet. Han har gjennom sin virksomhet og hundrevis av sendinger eksponert barn, gitt inntrykk av å ha psykologisk kompetanse og tatt betalt av desperate foreldre.

Hvorfor stanset ingen Rune Fardal?

2. SLIK KOM ARBEIDET I GANG

2.1 Et avsnitt i en barnevernmappe

I VG begynte det med noen setninger i en barnevernmappe. I 2018 leste journalist Marie Kingsrød, i forbindelse med et annet prosjekt, gjennom tusenvis av sider med barneverndokumenter.

Ett avsnitt i et dokument fikk Marie til å stusse: En aktivist og familiehjelper, ved navn Rune Fardal, ble anklaget for å bortføre et barn fra en institusjon. Deretter skulle Fardal ha lagt ut en video av barnet på internett. På Fardals digitale TV-kanal, Familiekanalen, fant Marie den aktuelle videoen. Hun reagerte på at opplysningene om barnet som Fardal offentliggjorde og kommenterte, var svært sensitive og personlige. Videoen av barnet hadde flere tusen visninger.

Funnet satt Marie på sporet av prosjektet denne metoderapporten handler om. Marie ble fascinert av at Fardal fremsto som en guru for et stort, men ukjent, miljø. Hvorfor hyllet kommentarfeltet Fardal som en helt?

Det var noe som ikke stemte med denne fremstillingen. Bakteppet var dystert. Forholdene Fardal omtalte var svært alvorlige, unyanserte og omhandlet sårbare barns liv.

Ved siden av annet arbeid begynte Marie å følge med på Fardal og miljøets plattformer. Her fant Marie ut at barnet hun hadde sett, ikke var enestående på Fardals kanal. I en katalog med hundrevis av videoer fant hun at Fardal hadde publisert en rekke videoer der barn så ut til å bli utlevert av både sine egne foreldre og Fardal selv. Faktisk var det så mange videoer at det var vanskelig å få oversikt.

Eksponeringskulturen fremsto som grenseløs og intim. Foreldre spredte videoer av sine hylgråtende barn som ble revet fra dem, og Fardal intervjuet dem.

Mange i miljøet fremstilte Fardal som en helt som hjalp foreldre i kampen mot barnevernet. Men Marie merket seg at enkelte i kommentarfeltene forsøkte å fortelle en annen historie: Fardal skulle ha tatt betalt av desperate foreldre som trodde han kunne gi dem barna tilbake. Miljøet ble sammenlignet med en sekt der Fardal var Gud.

Anklagene mot Fardal i kommentarfeltene var av en karakter Marie aldri hadde hørt om tidligere. Helt uten hindringer skulle en mann - gang på gang, og gjennom flere år - ha eksponert barn og foreldre på sitt mest sårbare for et åpent publikum på internett. Dette foregikk ikke på en liten og ubetydelig plattform, virksomheten fremsto organisert og massiv. Noen spørsmål var påtrengende:

1. *Hva skjer med disse barna, og hvorfor legger Rune Fardal ut sensitive opplysninger om dem?*
2. *Hvilke konsekvenser får praksisen til Fardal for barn og foreldre?*
3. *Profiterer Fardal og hans virksomhet på foreldre og barn i desperasjon?*

2.2 Samarbeid mellom VG og Faktisk.no

Nesten på samme tid hadde journalistene Silje Sjørn Skiphamn og Eva Akerbæk i Faktisk.no gjort seg de samme observasjonene – selv om deres inngang til sakskomplekset var annerledes. Faktisk.no registrerte at Fardal og antibarnevernmiljøet hadde en sentral rolle i spredning av desinformasjon om barnevernet.

Faktisk.no oppdaget raskt at VG var på samme spor, da de ble oppringt av kilder som ville ha informasjon om hvem Marie var, og om hun var til å stole på. Allerede før dette hadde Faktisk.no ønsket en samarbeidspartner i prosjektet, slik at redaksjonens unike kompetanse på undersøkende metode kunne kombineres med flere ressurser, større gjennomslag og bedre historiefortelling.

Høsten 2021 kom Faktisk.no og VG i kontakt. Fra første stund styrket samarbeidet saken: Vi utfylte hverandres kompetanse, og følte like stort eierskap og ansvar for prosjektet. Vi skapte raskt gjensidig tillit og vilje til å dele absolutt alle funn underveis. Dette ble muliggjort av en åpen og uredd holdning både fra ledere og journalister.

Alt arbeid ble gjort i fellesskap, men VG og Faktisk.no publiserte artikler hver for seg. VGs reportasjer ble på denne måten supplert med faktasjekker og faktasaker på Faktisk.no. Alle andre medier som ønsket det kunne fritt publisere faktasakene, slik standarden er for Faktisk.no sitt materiale. Disse artiklene ble også publisert under prosjektets felles landingsside på VG.no.

3. ETIKK OG METODE

I arbeidet med dette prosjektet støtte vi på etiske problemstillinger og utfordringer med kilder som vi ikke tidligere hadde stått ovenfor. Etikken formet i stor grad metodene og strukturen i prosjektet. Etikkk og kildekontakt er derfor en vesentlig del av metodeforklaringene i denne metoderapporten.

3.1 Advarsler og trusler

Fra første stund ble vi kraftig advart mot å gå inn i Fardals univers og det barnevernkritiske miljøet av både Fardals tilhengere, motstandere – og fagpersoner. Allerede i den tidlige fasen ble Fardal oppmerksom på at vi gjorde research på ham og miljøet. Nesten ett år før publisering advarte Fardal sine følgere om at «FO, VG og MSM driver en samkjørt aksjon med å hente inn informasjon om meg. Drittpakke kan påregnes i nær fremtid».

Av Fardals tilhengere ble vi truet med å bli personlig saksøkt «i millionklassen» dersom vi skrev negativt om «*vår Fardal*». Vi ble advart om at vi la oss ut med de mørkeste kreftene på sosiale medier: Vi ville bli personlig truet, hetset og sjikanert, og dette kunne henge med oss årevis, fikk vi høre.

Vi har aldri før opplevd å få så mange advarsler og så massiv motarbeidelse og mistillit – helt fra den innledende fasen av prosjektet, over ett år før publisering.

3.2 Research under radaren

Hvis vi skulle få jobbe i fred, måtte vi gjøre research under radaren så lenge som mulig. Vi begynte derfor med å undersøke det barnevernkritiske miljøet på nett i sin helhet. Vi lurte på hvem de var, hva de sa og gjorde, og hva som samlet dem.

Vi hadde fulgt med på dette miljøet siden 2018. Vi oppfattet dem som sentrale leverandører og distributører av innhold som kunne knyttes til ulike konspirasjonsteorier, blant annet om barnevernets arbeid. Vi tok kontakt med fagpersoner, forskere og advokater som hadde fulgt de

norske og internasjonale barnevernkritiske miljøene. Enkelte av fagpersonene fryktet hets hvis det kom frem at de hadde snakket med oss. Flere mente det var rart at ingen hadde tatt i det omstridte miljøet eller Rune Fardal som aktør tidligere.

3.3 Kartlegging av miljøet: Facebook via CrowdTangle

For å kartlegge miljøets størrelse gjorde vi flere analyser av Facebook-data. Innledningsvis benyttet vi CrowdTangle – et analyseverktøy eid av Meta som journalister kan få tilgang til. Verktøyet er primært laget for å overvåke og måle hva som trender og hvordan eget innhold engasjerer eller spres på Facebook. De siste årene er CrowdTangle også blitt et kraftfullt søkeverktøy som gjør det mulig å finne og samle innhold fra Facebook.

CrowdTangle gir mulighet til å laste ned «historiske rapporter» som inneholder Facebook-innlegg som matcher en gitt søkestreng i .csv-format. Innleggene er hentet fra offentlige grupper, offentlige Facebook-sider og verifiserte profiler som har blitt lagt til i CrowdTangle. Vi gjorde først brede søk med relevante nøkkelord som «barnevern», «bekymringsmelding» og «fosterhjem». Deretter snevret vi inn søkene ved å legge til søkeord vi så ofte ble brukt, som «skandale», «overgrep» og «misbruk». Trefflistene gjorde at vi raskt kunne identifisere flere offentlige grupper og sider der miljøet møttes.

Deretter meldte vi oss manuelt inn i lukkede Facebook-grupper, og fulgte relevante personlige profiler. Vi opprettet profiler under alias, slik at vi kunne gjøre undersøkelser uten å få oppmerksomhet rettet mot oss som journalister.

I realiteten jobbet vi altså delvis med skjult identitet. Det gjør vi svært sjelden i VG og Faktisk.no, og også VVP 3.10 fastslår at dette bare skal gjøres i unntakstilfeller. I dette tilfellet vurderte vi at dette var vår eneste mulighet til å kunne dokumentere hvordan miljøet opererer på sosiale medier, og avdekke forhold av vesentlig samfunnsmessig betydning. Retningslinjene for bruken av aliasprofilene var at vi ikke skulle fremprovosere noe. Vi var kun observatører. Vi var svært påpasselige med aldri å dele innhold eller reagere på andres innhold.

Til slutt endte vi med en liste på 25 grupper, sider og profiler vi mente var relevante å følge videre med på. Til sammen hadde disse over 140.000 følgere. Det tegnet seg et bilde av at de ulike gruppene delvis speilet forskjellige deler av miljøet. Felles for alle gruppene var likevel motstanden mot barnevernet. Vi opprettet mapper der vi samlet skjermdumper av innlegg, og lastet ned videoer vi mente kunne ha relevans for arbeidet vårt. Dette kunne være påstander vi ønsket å faktasjekke – men også annet innhold av sterk karakter. Vi så at barnevernansatte ble grovt hetset. Personer som utfordret majoritetens meninger, ble uthengt. Bilder av barn i sårbare situasjoner ble spredd og kommentert.

3.4 All kildekontakt kunne bli publisert

Noen av de få kildene vi på dette tidspunktet hadde tatt kontakt med, varslet Fardal umiddelbart. Fardal advarte følgerne sine mot å snakke med oss, og oppfordret til å ta opptak av eventuelle samtaler. Opplysninger fra kilder vi snakket med i fortrolighet, ble gitt videre til Fardal og publisert på sosiale medier. Vi innså at alle samtaler med foreldre eller kilder kunne bli tatt opp og publisert eller direktesendt. I ytterste konsekvens kunne vår kontakt med kilder bidra til ytterligere eksponering av barn. Vi måtte derfor jobbe etter et ufravikelig prinsipp om at all vår kontakt med kilder kunne bli publisert.

På et senere tidspunkt ble til og med e-poster vi sendte til stortingsrepresentanter videresendt til Fardal – og deretter delt i sin helhet på hans kanaler.

3.5 Feltarbeid

Etter flere uker under radaren hadde vi behov for å snakke med folk. Vi var nødt til å forstå hva personene som brukte Fardals hjelp var opptatt av, og hva som drev dem mot Fardal og hans miljø. Vi søkte derfor kontakt med de som var årsaken til at Fardal og miljøet eksisterte: De desperate foreldrene.

3.6 utfordringer i kontakt med foreldre

Vi ønsket dialog med så mange foreldre som mulig, og begynte å kontakte foreldre som hadde vært aktive i miljøet. Det var flere grunner til at kontakten ble krevende:

- Mange av foreldrene var i en ekstremt vanskelig livssituasjon. De var i sorg etter å ha blitt fratatt barna sine, og preget av alvorlig psykisk og fysisk sykdom.
- Miljøet var preget av en nettkrig mellom Rune Fardal og andre enkeltpersoner som jobbet mot ham. Vi var avhengig av tillit hos kilder på begge sider av miljøet, og vi måtte være spesielt varsomme for å ikke fremstå som en aktør.
- Å få validert informasjonen vi fikk fra foreldre, var utfordrende. Foreldrene var svært bekymret for at opplysningene de ga oss på noen måte skulle komme ut. Det kunne få store konsekvenser for dem dersom vi trakk feil.

Tilliten til media var lav i utgangspunktet og Fardals advarsler mot oss så ut til å påvirke mistilliten til oss ytterligere. Hvem vi kontaktet når i dette arbeidet, og hva vi formidlet, måtte derfor være nøye overveid. For å minimere risikoen for støy tok vi ett steg tilbake, og satt kontaktsøkingen med foreldre på hold.

3.7 Kartleggingen av foreldre

Vi bestemte oss for å kartlegge alle personer som virket å ha erfaring med eller tilknytning til Fardal. Dette var primært foreldre med egne barnevernsaker. Med en slik kartlegging ville vi både få god oversikt over kilder vi burde kontakte, og også kjenne til deres eventuelle tilknytning til Fardal.

3.7.1 Identitetsjakt i medlemslister og kommentarfelt

Fardals videoer der foreldre ble intervjuet ble vår hovedkilde i kartleggingsarbeidet. Noen av foreldrene var forsøkt anonymisert, eller kun omtalt med fornavn. Vi fant likevel identiteten til de fleste ved en av følgende metoder:

- Dersom vi kjente fornavnet, kunne vi undersøke kommentarfeltet og delinger av videoen. Noen ganger ble foreldrene tagget i kommentarfeltet av andre, eller kommenterte selv. Av og til delte foreldrene videoen de medvirket i.
- Vi søkte også på fornavn blant Fardals følgere og venner på Facebook, eller lette etter foreldrene i medlemslistene på de ulike barnevernkritiske Facebook-gruppene. Da kunne vi gjerne kjenne igjen personen på profilmidlet fra videoen.
- I videoer der kun stedsnavn ble nevnt, kunne vi kontakte barneverntjenesten i den aktuelle kommunen, og spørre om å bli satt i kontakt med foreldrene som hadde medvirket i

videoen. Dette skjedde anonymt – vi fikk aldri vite identiteten til foreldre før de selv kontaktet oss.

Advokater vi var i dialog med, hadde klienter som hadde medvirket i videoer, og de hjalp oss med å komme i kontakt. I gruppene kunne vi også se hvilke advokater som ble brukt hyppig av personer i miljøet.

3.7.2 Sortering etter risiko

Vi sorterte deretter listen med foreldre fra *lav* til *høy* risiko. Det var lavest risiko for støy ved å kontakte foreldre som hadde ytret seg kritisk om Fardal, og vi kontaktet derfor dem først. Foreldrene vi anså som «høy risiko», var uttalte Fardal-tilhengere. Vi mente at det var viktig å kontakte disse foreldrene av hensyn til balansen, men mer hensiktsmessig å gjøre det senere i prosessen.

3.7.3 Nytt forsøk på å kontakte foreldre

Etter disse grepene følte vi oss tryggere på å sette i gang med den massive kontaktrunden ut mot foreldre. Men bare det faktum at vi hadde funnet kontaktinfo til foreldrene og stilte spørsmål om Fardal, ble gjenstand for mistenkeliggjøring. I gruppene på Facebook spekulerte foreldre i om barnevernet hadde brutt taushetsplikten og gitt oss deres identitet og telefonnummer – noe som aldri hadde skjedd. Å bygge tillit til foreldre som allerede hadde en sterk mistillit til oss, tok mye tid og ressurser de første månedene. I forsøket på å nå ut til foreldre møtte vi nå nye utfordringer som vi løste på ulike måter:

- **Ingen svar**

Mange av foreldrene svarte ikke på våre henvendelser i det hele tatt. I disse tilfellene sendte vi sms-er der vi grundig forklarte hvordan vi jobber etter etiske regler, og at de trygt kunne snakke med oss uten at de på noen måte ble identifisert eller at opplysningene ble videreformidlet. Dette var tilstrekkelig til at flere ringte tilbake.

- **Avlyste reiser og utsatte møter**

Den grunnleggende mistilliten gjorde digital kommunikasjon vanskelig. En del våget ikke å sende oss dokumentasjon skriftlig, fordi de fryktet for at de kunne bli hacket av andre personer i miljøet. Det ble derfor nødvendig med mange fysiske møter. Mange sluttet å svare over lange tidsperioder. Flere avtaler ble avlyst etter at vi hadde reist eller bestilt reise. Vi dro blant annet til utlandet for å møte en kilde som vi aldri hørte noe mer fra – selv når vi sto på døren to dager på rad. Vi forsøkte å møte disse kildene med ydmykhet og tålmodighet. Flere skammet seg fordi de følte seg lurte, og var i sorg. Når et møte ble avlyst, foreslo vi nye datoer. Når en kilde ikke svarte på flere uker, fortsatte vi å prøve å nå ut til dem på en hensynsfull måte.

- **Verifisering av opplysninger**

Foreldrene vi snakket med hadde sterke historier å fortelle. Ofte hadde de selv ingen oppfatning om hvorfor de hadde kommet i kontakt med barnevernet, og mente at barnet ble tatt uten grunn. Da vi spurte om dokumentasjon, fikk vi flere ganger høre at de på ulike måter hadde mistet all dokumentasjon. Vi fikk høre historier som at dokumentasjonen lå lagret på en stjålet telefon, eller at PC-en med dokumenter var blitt ødelagt i en bilulykke. Selv om vi ikke omtalte alle disse foreldrenes personlige kamp, trengte vi likevel å vite hva sakene dreide seg om, og om deres egen fremstilling av den var troverdig. Vi brukte tid på å innhente dommer for å verifisere påstander som kom frem underveis i kildekontakten.

3.7.4 En base med kilder som ga opplysninger

Til slutt satt vi igjen med over 30 kilder vi vurderte til å være troverdige – og som ga oss informasjon. De fleste hadde fått bistand fra Fardal, og ga oss et unikt innblikk i miljøet. Vi laget referat fra samtalene, og kontakten med kildene ble strukturert i Google Sheets og Docs.

Mye av det vi ble kjent med gjennom denne kontakten, kan av flere grunner aldri publiseres. Men kontakten hjalp oss med å se hovedlinjene i et uoversiktlig miljø, og en dypere forståelse av foreldrene som sto i en kamp mot barnevernet – og hvorfor de endte med å eksponere sine egne barn.

3.8 Et vendepunkt

På sosiale medier ga Fardal uttrykk for å ha hjulpet foreldre i hundrevis av barnevernsaker. Inntrykket var at dette arbeidet i hovedsak ble finansiert av donasjoner til det Fardal kalte sin *ideelle organisasjon*. Men det var ikke bare økonomiske spor det var interessant å følge videre. Noen foreldre sa til oss at de trodde Fardal var psykolog. Foreldre fikk inntrykk av at Fardal skulle gi dem barna tilbake, men for de vi snakket med, gikk det ikke slik. Noen foreldre var skamfulle over dette, og hadde aldri fortalt om opplevelsen før vi tok kontakt.

Vi fant også at barnevernets svikt var årsaken til at Fardal kunne nå ut til så mange. Barnevernet ivaretok i mange tilfeller ikke foreldrene som mistet barna sine. Foreldrene følte at de ikke hadde noe annet sted å gå enn til Fardal og miljøet.

Gjennom historiene foreldrene fortalte, fikk vi også nye opplysninger om det mest alvorlige i dette sakskomplekset: Eksponeringen av sårbare og traumatiserte barn. Først da foreldrene hadde tilstrekkelig tillit til oss, åpnet enkelte seg om den dårlige samvittigheten de hadde for å ha eksponert barnet sitt gjennom Fardal. De gjorde det i et håp om å få barnet hjem. Flere foreldre hadde eksponert barnet sitt på egenhånd i sosiale medier. Men eksponering på Fardals plattformer fremstod som mer alvorlig – fordi han nådde ut til et stort og målrettet publikum.

Selv i tilfeller der barna som ble eksponert var forsøksvis anonymisert, fikk vi høre at barn var bekymret for å bli gjenkjent av venner og andre på skolen. Ofte ble de også tagget og identifisert av andre i kommentarfelt.

Konsekvensene av dette var langt mørkere enn vi kunne forestille oss: En forelder, oppløst i tårer, fortalte om hvordan hennes barn begynte å skade seg selv etter å ha blitt eksponert på Fardals kanal.

3.9 Kartlegging av eksponerte barn

Det var nå vi forsto alvoret av Fardals eksponering av sårbare barn, og hvor ødeleggende dette kunne være for barna.

Vi spisset spørsmålene vi måtte få svar på:

- *Hvor mange barn er blitt eksponert på Fardals kanal?*
- *Hvilke opplysninger blir offentliggjort om barna?*
- *Hvilke konsekvenser kan eksponering få for barna?*

Vi startet med en omfattende kartlegging av de eksponerte barna. Videoer og innhold der barn potensielt ble eksponert, var publisert på Fardals nettside, Youtube, TikTok og Facebook. Fardal hadde i tillegg ulike brukerkontoer. Siden 2016 hadde han publisert tusenvis av videoer. Å analysere og kartlegge disse videoene var vår beste mulighet til å få en oversikt over omfanget av eksponering – og komme i kontakt med rammede barn.

Internett kan være forgjengelig. Vi fryktet for å havne i en situasjon der Fardal ville slette materiale for å unngå at vi kunne ettergå virksomheten hans. På ulike måter lagret og systematiserte vi videoer som dokumentasjon fra Fardals sosiale medier.

3.9.1 Egenutviklet Python-program for nedlastning av video

Vi startet med å hente ned og lagre alle videoer fra Fardals kontoer på sosiale medier. Dette fikk vi hjelp til av datajournalist Geir Molnes i Faktisk.no. Metoden måtte tilpasses etter de ulike mediene:

- **Youtube**
Scriptet åpnet en virtuell nettleser (Chromium i Selenium). I prinsippet fungerer den som en nettleser som kan programmeres til å gjøre det man måtte ønske. Nettleseren besøker automatisk Fardals Youtube-kanal på samme måte man ellers ville gjort manuelt. Deretter blar den nedover siden, for å fange opp alle videoene. Etter dette lagrer skriptet en liste med videoene som publiseres. Disse lastes ned én etter én med biblioteket Pytube, som er spesialtilpasset dette formålet. Videofilene ble automatisk gitt navn med publiseringsdato først, deretter tittel på videoen, slik at det var lett å holde oversikt, for eksempel: «2022-04-11 Barnevern, enda en sak henlagt.mp4». Scriptet gjenkjenner tidligere nedlastede videoer når det kjøres, slik at mappen ikke fylles med duplikater.
- **Facebook**
Facebook-videoene viste seg noe vanskeligere å samle med den virtuelle nettleseren. Vi samlet derfor URL-ene til Facebook-videoene vi ønsket å lagre. Deretter tilpasset Geir Python-scriptet som ble brukt på Youtube-videoene, slik at vi også fikk lastet ned videoene vi trengte fra Facebook.
- **Tiktok**
Vi sørget også for å lagre Fardals TikTok-videoer. Dette ble løst ved å laste ned et tillegg til nettleseren Chrome, kalt myfaveTT. Dette tillegget gjør det mulig å laste ned alle videoer som brukere man følger har publisert.

3.9.2 Automatisk transkribering av videoer

Vi laget også et script som transkriberer videofilene gjennom bruk av kunstig intelligens. Scriptet hentet alle de nedlastede videofilene fra en mappe, og splittet ut lyden fra videoene til en egen lydmappe. Deretter kjøres alle lydfilene gjennom et AI-bibliotek for Python som heter Whisper. Vi oppdaget at dette fungerte svært godt på de norske lydfilene vi benyttet. Sluttresultatet ble en lang rekke søkbare tekstfiler, som inneholdt transkriberinger av relativt høy kvalitet. Dette ga oss et godt grunnlag for å søke i materialet, for eksempel etter ulike personnavn, navn på steder, selskaper også videre. Resultatet var at vi ikke lenger trengte å se timevis med videoer. Vi kunne kjøpt bla oss igjennom utskriftene fra hver enkelt video. Søkemuligheten gjorde lett finne frem til relevante videoer uten å lete manuelt.

Vi har gjort programvaren fritt tilgjengelig her:

<https://github.com/geirmolnes/video-to-audio-converter>

<https://github.com/geirmolnes/whisper-transcribe>

3.9.3 CrowdTangle til historiske data på Facebook

Det var ikke bare videomaterialet som var interessant. Fardal publiserte også store mengder tekst på Facebook. Spesielt relevant var Familiekanalens Facebook-side. Det var via denne at Fardal blant annet samlet inn penger fra følgere. Også her brukte vi Meta-verkøyet CrowdTangle for å sikre at vi ikke mistet viktig informasjon hvis Fardal skulle slette noe.

Vi tok utgangspunkt i de historiske dataene, og ba verktøyet om en oversikt over innlegg som er blitt publisert på Familiekanalens Facebook-side siden den ble opprettet i 2016. Resultatet ble en csv-fil med 1205 linjer med data – altså 1205 innlegg. Oversikten viste blant annet at Fardal via Familiekanalen hadde delt mer enn 500 videoer i perioden.

3.9.4 Skraping av nettside

Vi sørget også for å laste ned en komplett kopi av Fardals nettsider. Jari Bakken, som er redaksjonell utvikler i VG, brukte den åpne programvaren *wget*, som enkelt laster ned og lagrer nettsider. Hele domenet til Fardal, sakkyndig.com, ble lastet ned og lagret på det felles arbeidsområdet vårt. I tillegg brukte vi verktøyet Wayback Machine til å finne tilbake til tidligere versjoner av Fardals nettsider. Slik kunne vi blant annet dokumentere at han hadde publisert – men slettet – sensitive opplysninger om sin egen datter, og finne tilbake til en «svarteliste» Fardal laget for å advare mot navngitte offentlige ansatte.

3.9.5 Utnyttelse av Tiktok-algoritmer

For å komme tett på miljøet og barna som eksponeres, og for å komme i kontakt med ulike personer i miljøet, var vi også aktive på TikTok og Snapchat. På Snapchat fulgte vi grupper som «*Barnevernsbarna*» og «*Barnevernkidsa*». På TikTok fant vi dessuten en løsning som gjorde at vi manipulerte algoritmene til vår fordel:

- Vi søkte og så kun på barnevernrelevant innhold.
- Algoritmene viser mer av innholdet du ser lenge på. Vi vurderte derfor nøye hva slags innhold som var relevant for vår research. Da vi scrollet, stoppet vi opp og så lengre på innhold som var relevant for oss. Var videoen svært relevant, kunne vi se den flere ganger, eller til og med følge brukeren.
- Hvorvidt man *lagrer* eller *liker* innhold i appen påvirker også Tiktoks algoritmer. Dette gjorde at vi enkelte ganger lagret eller likte innhold som var spesielt interessant for oss, for å få opp mer av lignende innhold i feeden.
- Siden vi kun ønsket innhold fra norske personer, unngikk vi innhold fra andre land ved å legge inn norsk språk som preferanse i appen.

Tiktok har en algoritme som raskt responderer, og vi brukte denne kunnskapen til vår fordel. Over tid utviklet dette seg i en ekstrem retning der vi nesten utelukkende fikk innhold som var relevant for researchen vår i feeden.

3.9.6 Bygge et eget datasett

Gjennom metodene som nevnt ovenfor, sammen med å manuelt se på hver enkelt video, jobbet vi oss gjennom alle Fardals videoer fra 2016 til 2022. I et datasett i Google sheets strukturerte vi videoene der barn var omtalt, sammen med følgende opplysninger:

- Lenke til den aktuelle videoen, publiseringsdato og hvem som snakket i videoen.
- Om barnet ble avbildet og om sensitive opplysninger om barnet ble gitt – og hvor mange barn som ble nevnt videoen.

- Om forelder/omsorgsperson som ble intervjuet i videoen, var domfelt og eventuelt for hva. Dette var relevant fordi vi var gjort kjent med at foreldre som var dømt for vold eller overgrep mot barna sine, ga feilinformasjon om barnevernsaken på Fardals kanal. Dette ville kunne være ytterligere belastende for det rammede barnet.
- Ev. navn og kontaktinfo funnet til barn og/eller omsorgsperson.
- Ev. rødmerking av videoer av spesielt alvorlig karakter, for eksempel der det ble delt opplysninger om påstått overgrep, vold eller rusbruk.

Video	Dato	Hvem	Barn avbildet i video	Sensitive opplysninger om barn(a)*	Kommentar	Annet	Dom på kilder
Facebook							
	06.08.2018	Mor (identifisert)	Nei	Ja, 3 barn	Påstander om vold		
	08.08.2018	Mor og barn (identifisert)	Ja	Ja, 2 barn	Barn på 15 år, snakker om overgrep materiale i video		
	09.08.2018	Foreldre (identifisert)	Nei	Ja, 2 barn			
	10.08.2018	Mor (identifisert)	Nei	Ja			
	17.08.2018	Mor (identifisert)	Nei	Ja	Påstander om dødsfall og vold		
	18.08.2018	Mor (identifisert)	Nei	Ja, 3 barn	Informasjon om barns medisinske tilstand		

Vi hadde nå en uttømmende liste med barna som var blitt eksponert av Fardal de siste fem årene. Datasettet ga oss noen av våre viktigste funn, og vi kunne avsløre at over hundre barn var blitt eksponert av Fardal. Gjennom analysene våre kunne vi også avsløre at Fardal hadde plassert barn ned til ni år foran kamera. En gang filmet han en baby. En annen gang fikk en voldsdømt far i halvannen time komme uimotsagt til orde med grove påstander om egne barn.

Da Fardal senere, etter våre publiseringer, begynte å slette videoer om barn – fikk vi igjen bruk for dette datasettet for å undersøke hvor mange og hvilke videoer som var fjernet. Fordi vi hadde skrapet Fardals plattformer, hadde vi også fremdeles tilgang til de aktuelle videoene.

3.10 En mulig ulovlig praksis avsløres

Vi kontaktet flere jurister for å få deres vurdering av funnene vi hadde gjort. De fortalte at det ikke bare var moralsk problematisk å eksponere barn på denne måten, men antagelig også lovstridig. Foreldre var blitt dømt for eksponering av sine egne barn, men Fardal – som spredte og sto ansvarlig for publiseringen – gikk fri. Alvorligheten av slik eksponering av barnevernbarn hadde antagelig vært underspilt og oversett i flere år.

3.11 Kontakt med barna

Vi visste at det ville være krevende å kontakte barna som var blitt eksponert, selv om flere av dem nå var blitt voksne. Vi dannet oss et bilde, gjennom blant annet sosiale medier, av barn det kunne være aktuelt å kontakte, basert på omsorgs- og livssituasjon og alder. På ulike måter vi mente var forsvarlig – gjennom barna selv, deres omsorgspersoner eller advokater – kom vi etter hvert i dialog med flere barn som var blitt eksponert. I tilfeller der for eksempel omsorgspersonen mente at det ville være for belastende for barnet om vi tok kontakt, respekterte vi dette.

Gjennom samtaler med disse barna, og analyser av videoene de var omtalt i, kunne vi avdekke at barn opplevde at Fardal ga dem falskt håp. Enkelte følte seg presset til å utlevere seg selv fordi de trodde at de da kunne komme hjem igjen til foreldrene sine.

Etter hvert kom vi i kontakt med jenta vi i saken kaller Thea. Hun var 19 år, og hadde tenkt i mange år på å fortelle sin historie: Thea var blitt utsatt for årelang vold fra faren sin, men på nett hadde Fardal – sammen med blant annet Theas foreldre – spredd feilaktige opplysninger om Thea og barnevernsaken. På Fardals TV-kanal måtte Thea se på at det ble hevdet til et stort publikum at alt

var bra hjemme. At faren et halvt år tidligere er dømt for gjentatt, grov vold mot datteren, nevnte ikke Fardal.

Alle trodde på pappa, følte Thea. Hennes forsøk på å komme til orde i gruppene på nett ble slettet, fortalte hun. På et tidspunkt førte eksponeringen til at Thea ikke ville leve lenger. Vi tok flere grep for å trygge Thea da hun skulle fortelle sin historie. Hun kunne kontakte oss når som helst hvis hun hadde spørsmål og var tydelige på at hun når som helst kunne trekke seg.

3.11.1 Frykten for å bli eksponert på nytt

Vi var i kontakt med flere eksponerte barn som ønsket å fortelle oss om det de var blitt utsatt for. Men det var et paradoks at om de fortalte i VG om konsekvensene det fikk for dem å bli eksponert, kunne akkurat det samme skje igjen. Det var derfor nødvendig at barnet som fortalte sin historie i VG og Faktisk.no, var reflektert og forberedt på påkjenningene – og myndig.

3.12 Innsyn i barnevernmappe

Gjennom samtykke for fritak fra taushetsplikten ba vi om innsyn i alle Theas dokumenter hos barnevernet. En part har rett til å gjøre seg kjent med alle dokumentene i en sak, etter personopplysningsloven §18. Thea ønsket at vi skulle gjøre dette for henne. Det ble en krevende dialog der barnevernet hadde innvendinger om alt fra leveringsmetode til hvilke dokumenter som skulle utleveres. Vi purret ofte, hadde muntlig dialog og argumenterte for at Thea som part har rett på innsyn. For å trygge barnevernet satt vi dem i direkte kontakt med Thea, som også ytret sitt ønske om innsyn. Etter flere måneder fikk vi innsyn i dokumentene.

3.13 Innsyn i avhørsreferater hos politiet

To episoder der Thea var blitt utsatt for vold av faren var spesielt relevant for hennes historie. Vi var også kjent med at politiet hadde gjort avhør med Thea etter en voldsepisode. Vi ba om, igjen gjennom partsinnsyn (personopplysningsloven §18), i avhørsreferater hos politiet, og fikk etter lang tid med purringer svar fra en politiadvokat. Poliadvokaten var bekymret for hvordan vi skulle bruke materialet vi ba om innsyn i. Det løste seg med at vi forsikret om at vi skulle behandle materialet med største varsomhet, etter etiske retningslinjer og kun i tråd med Theas ønsker. Politiet var usikker på om video av avhørene kunne utleveres på forsvarlig måte. Etter dialog om ulike løsninger, endte det med at vi fikk materialet utlevert som en CD for å unngå digital sending.

3.14 Omfattende personresearch

Vi jobbet også kontinuerlig med å innhente opplysninger om Rune Fardal og hans praksis. Fardal har de siste årene vært åpen om praksisen sin på sosiale medier, noe som gjorde at vi eksempelvis kunne kartlegge utbredt reisevirksomhet både i Norge og utlandet via innleggene hans. Men Fardal hadde vært aktiv med å bistå foreldre, og jobbet mot barnevernet, i over 20 år. Materialet var massivt og mye lå langt tilbake i tid.

3.14.1 Søk hos Nasjonalbiblioteket

Vi startet med å gjøre et søk i Nasjonalbibliotekets avisdatabaser for å skape oss et bilde av Fardals liv. I utgangspunktet må man sitte på et bibliotek for å gjøre dette, men under pandemien ble det åpnet for at man kan søke tilgang og lese materialet så lenge man er logget inn med MinID. I basen fant vi flere hundre lokalavissaker fra 60-tallet og frem til i dag der Fardal var nevnt eller omtalt.

3.14.2 Jakten på pengene

Men hva Fardal levde av i dag, fant vi ikke svar på. I skattelistene sto både han og kona oppført med null kroner i både skatt, inntekt og formue flere år tilbake. Hverken Fardal eller kona hadde hatt lønns- eller trygdeinntekter.

Foreldre hadde fortalt oss at de hadde betalt Fardal for hjelp i barnevernsaker. I tillegg samlet Fardal inn penger til Familiekanalen. På hans Facebook var både bankkonto og Vipps-nummer oppgitt, med oppfordring om å støtte kanalen. Hvor mye penger samlet Fardal inn? Og hvorfor dukket det ikke opp penger i skattelistene?

3.14.3 Innsyn hos Lotteri- og stiftelsestilsynet

Familiekanalen er registrert som en forening og er derfor ikke regnskapspliktig. Vi lette etter andre måter å få innsikt i Fardal og kanalens økonomi på. Fra tidligere var det kjent at Familiekanalen stod i fare for å miste status som grasrotmottaker hos Norsk Tipping. Vi ba derfor Lotteri- og stiftelsestilsynet om innsyn i alle dokumenter tilknyttet Rune Fardal og Familiekanalen. Et av dokumentene vi fikk innsyn i, var en innstilling om sletting av Familiekanalen fra ordningen. Her var det henvist til bankkontoutskrifter fra Familiekanalen, og «kontoutskrifter» var oppført som vedlegg.

Disse kontoutskriftene var av stor betydning for oss, og vi ba om innsyn i dem. Det første avslaget på innsyn, hjemlet tilsynet i offentlighetslovens § 13. De mente kontoutskriftene var Fardals giveres «personlige forhold». Da vi klaget på dette, argumenterte vi med at fødested, fødselsdato og personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted, faller utenfor begrepet «personlige forhold» jf. fvl. § 13(2). Dersom tilsynet likevel vurderte at det var taushetsplikt for opplysninger i dokumentet, ba vi om at om disse ble tatt ut, og at det ble gitt innsyn i resten av dokumentet. Det var summene som var relevante for oss. Vi viste i denne forbindelse til at unntaket i offl. § 13(1), jf. fvl. § 13 gjelder opplysninger, og ikke hele dokumentet. Donasjoner som er gitt til Familiekanalen/Rune Fardal, er av offentlig interesse. Etter denne klagen fikk vi ikke svar på flere måneder på grunn av «presset resurssituasjon» hos tilsynet. Vi sendte da flere klager der vi argumenterte med at resurssituasjonen i organet ikke er et legitimt hensyn for å utsette behandlingen. I sak 2019/702 påpeker Sivilombudsmannen at behandling av innsynsklager må prioriteres også i perioder med stor arbeidsbelastning. Etter flere måneder med klaging og dialog både på tidsbruken og avslaget på innsyn, fikk vi innsyn i kontoutskriftene – der det viste seg at Fardal selv hadde sladdet navn på giverne. De dekket hele året 2019, og ga oss viktig økonomisk innsikt i en forening uten offentlig regnskap.

3.14.4 OCR-behandling og Adobe Acrobat

Kontoutskriftene kom som PDFer som virket å være skannede papirutskrifter fra Fardals personlige nettbank. Til sammen mottok vi 82 sider fordelt på fire PDF-filer. Rekkefølge og sideretning fremsto som tilfeldig. For å kunne regne nærmere på summer som hadde gått inn og ut av kontoen, måtte vi eksportere tallene over i et regneark. Siden filene i praksis var bilder, måtte vi først OCR-behandle sidene for å konvertere informasjonen fra bildeformat til digital tekst. Vi brukte programmet Adobe Acrobat til dette.

3.14.5: Tabula og pivot-tabeller

Deretter brukte vi den åpne programvaren Tabula for å gjøre om teksten til kolonner og tabeller. I dette programmet kan man enkelt markere og eksportere tekst over til Google Sheets. Deretter startet jobben med å rydde i dataene. Vi endte opp med 2574 rader med data, der hver rad inneholdt en transaksjon. Selv om Tabula er et praktisk verktøy, gjorde kvaliteten på PDF-filene at

programmet ikke alltid klarte å plassere tekst og summer riktig. Vi måtte derfor gå igjennom alle radene manuelt, og sjekke opp mot utskriftene at dataene var importert riktig, og kommet i riktige kolonner. Deretter klassifiserte vi inn- og utbetalingene etter type, og brukte den innebygde regnearkfunksjonen pivot-tabeller for å gjøre dataanalyser av materialet.

A	B	C	D	E	F	G
Dato	Forklaring	Rentedat	Ut fra konto	Inn på ko	SALDO	Type
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		500,00 kr		Donasjon
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		200,00 kr		Donasjon
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		150,00 kr		Donasjon
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		200,00 kr		Donasjon
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		100,00 kr		Donasjon
23.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		400,00 kr		Donasjon
23.01.2019	Varekjøp Rema Fjell Fjellavegen Fjell Dato 23.01 kl. 21.01	24.01.	668,90 kr			Dagligvarer
23.01.2019	Visa 100222 Nok 1620,00 Wizz Air	25.01.	1 620,00 kr			Fly
24.01.2019	SLADDET OVERFØRING	24.01.		200,00 kr		Donasjon

Vi så at datoene for innbetalte donasjoner samsvarte med når Fardal ba om donasjoner og reisestøtte på sosiale medier. Vi kunne også avsløre at Fardal fikk inn store summer i donasjoner samtidig som han brukte kontoen til private utgifter:

I løpet av én dag fikk Fardal inn 56 donasjoner og samlet inn 17.720 kroner – rett etter å ha bedt følgerne sine om penger for å reise og filme en «mor som ble truet av tvangsadopsjon». Kontoutskriftene viste at Fardal brukte 1050 kroner på ferge og bensinstasjon. Men samme og påfølgende dag brukte Fardal også penger fra denne kontoen til å betale private regninger for over 14.000 kroner. Dette var to Telenor-regninger på 5701 kroner, i tillegg til Sats-medlemskap, karateklubb, strøm og vann- og avløp.

3.14.6 Hvem eier kontoen?

Økonomer vi snakket med, mente det var sentralt hvem kontoen faktisk var registrert på. Var det Familiekanalen eller var det Rune Fardal selv? Når Fardal har samlet inn penger gir han inntrykk av at pengene går til organisasjonen – men vi hadde grunn til å tro at kontoen var registrert på Fardal personlig. Ved hjelp av de første sifrene i kontonummeret kunne vi identifisere hvilken bank kontoen sto i – i dette tilfellet DNB. Vi ringte banken, men de ville ikke oppgi hvem kontoen var registrert på. Vi logget derfor inn i en bedriftsversjon av nettbanken DNB, via en annen bedriftsprofil vi hadde tilgang til. Da vi deretter la inn en betaling til kontonummeret, som vi ikke gjennomførte, kom navnet på hvem som eide kontoen opp. Her kom det frem at den var registrert på Rune Fardal. For å dobbeltsjekke tok vi igjen kontakt med banken, som nå kunne bekrefte at den tilhørte Rune Fardal. Samtidig kunne de avkrefte at den var registrert på Familiekanalen.

3.14.7 Innsyn i saksdokumenter i tvistesak

Mens vi jobbet med prosjektet, måtte Fardal møte i retten. En psykolog han er dømt for å ha ærekrenket, hadde stevnet Fardal for å få utbetalt erstatning. Selve tvisten var ikke av stor interesse for oss, men vi var likevel til stede i retten da Fardals økonomi var et sentralt tema. Her ble det lagt fram dokumenter som omhandlet Fardal og konas pengeuttak, pengeoverføringer til utlandet og konkursbegjæringer.

Vi hadde i ettertid behov for disse dokumentene. Hovedregelen er at allmennheten har rett til innsyn i alt som legges frem under hovedforhandlingen i en sivilsak, så lenge saken ikke behandles fullt ut skriftlig. Man har også rett til innsyn i hjelpedokumenter og bevis som er påberopt. Vi ba derfor domstolen om innsyn i det fullstendige materialet. Fardal krevde unntak fra innsynsretten, men etter rettens behandling fikk vi medhold. Likevel tok det mer enn tre måneder fra innsynsbegjæring ble sendt til retten oversendte oss dokumentene. Ifølge loven inntreffer retten til innsyn etter hvert som dokumentene mottas av retten, men dette ble ikke hensyntatt av retten i vårt

tilfelle, selv etter flere purringer. Dokumentene var like fullt verdifulle for arbeidet, da vi først mottok dem.

3.14.8 Innsyn i utdanningsløpet til en privatperson

Fardal oppga på sosiale medier at han hadde studert psykologi ved Universitetet i Bergen (UiB) i åtte år. Foreldre vi snakket med sa også at de fikk inntrykk av at Fardal var psykolog eller hadde bred psykologiskompetanse. Da vi kontaktet UiB for å få informasjon om Fardals utdanning, fikk vi først beskjed om at disse opplysningene var taushetsbelagt fordi de gjaldt en enkeltperson. Vi mente dette ikke var riktig tolket, og sendte en formell innsynsbegjæring der vi argumenterte slik:

- I en tolkningsuttalelse fra Justis- og beredskapsdepartementet (JD) fra 2009, kommer det frem at offentleglova gir rett til innsyn i skolers elevlister. Dette gjelder opplysninger om navn, adresse, telefonnummer og eventuelt fødselsnummer.
- Kunnskapsdepartementet har tidligere pålagt NTNU å levere ut lister med elevopplysninger til private rekrutteringsfirmaer. Disse listene inneholdt navn, fagretning, adresser og telefonnumre på flere tusen avgangstudenter. I en tolkningsuttalelse fra JD fra 2010 legges det til grunn at selv ikke karakterer fra utdanning på høyskole- eller universitetsnivå er underlagt taushetsplikt.
- Vi opplyste om at informasjonen skulle brukes til å verifisere personens påståtte utdanningskvalifikasjoner.

Argumentasjonen fikk universitetet til å endre mening. Vi fikk dermed innsyn i alle opplysninger om Fardals utdanningsløp og karakterer. Slik kunne vi avdekke at Fardal hadde 25 studiepoeng i psykologi – noe som tilsvarte under et halvt år med utdanning.

3.14.9 Innsyn i henlagte anmeldelser hos politiet

I flere videoer la Fardal ut informasjon om at han er blitt anmeldt til politiet 48 ganger, men at alle sakene er henlagt. Men kunne dette virkelig stemme? Hvis ja, hvorfor ble sakene henlagt?

Vi ba derfor samtlige tolv politidistrikter om innsyn i informasjon om politianmeldelser av Rune Fardal. Vi henviste til politiregisterloven § 24 og praksis fra Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), som legger til grunn at Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) art.10.1 innebærer en plikt til å gjøre informasjon tilgjengelig for pressen i saker av stor offentlig interesse. Vi ba om innsyn i antallet anmeldelser mot Fardal, samt opplysninger om forholdet, hvem som hadde anmeldt og om saken var henlagt.

Det var store forskjeller i hvordan de ulike politidistriktene behandlet innsynskravet vårt. Noen distrikter brukte over to måneder på i det hele tatt å svare oss. Dette medførte at det gikk mye tid til påklaging, både av avslag og manglende svar. Flere distrikter, samt et statsadvokatembete, ville ikke behandle klagen vår, da de mente innsynsbegjæringen ikke omhandlet straffesaksopplysninger og at Politidirektoratet (POD) dermed var riktig klageinstans. Vi motsatte oss dette. Først da POD avviste å behandle klagen, tre måneder etter de første begjæringene ble sendt ut, kunne vi begynne den reelle klagesaksgangen hos påtalemyndighetene.

Til slutt fikk vi medhold i innsynsbegjæringen vår hos samtlige politidistrikt. Datoen var da blitt 22. november – over fem måneder siden de opprinnelige begjæringene ble sendt ut – og over én måned etter vår første publisering i sakskomplekset. Svarene vi fikk, kunne ikke bekrefte Fardals utsagn om at han var blitt anmeldt, og anmeldelsene henlagt, hele 48 ganger. Men resultatet av innsynet var likevel slående: Vi fikk til slutt oppgitt 24 anmeldelser, der alle unntatt én var henlagt av politiet.

3.14.10 Innsyn i anmeldelser hos kommuner

Hos politiet fikk vi nyttig informasjon om anmeldelsene, men begrenset detaljkunnskap om innholdet i dem. Men vi kunne gå en annen vei – via kommunene. Vi visste at mange av anmeldelsene var lagt inn av barneverntjenestene i kommunene. Gjennom vår kartlegging av Fardals videoer hadde vi tilgang til mye informasjon Fardal selv hadde publisert om disse anmeldelsene. I kommunene vi kjente til som skulle ha anmeldt Fardal, fikk vi innsyn i anmeldelsene i sin helhet og andre saksdokumenter. Gjennom kommunenes anmeldelser fikk vi vite mer om hvordan Fardal opererte da han bisto foreldre i møter med barnevernet. Vi så også at kommunene ofte hadde anmeldt Fardals utlevering av egne ansatte, men sjelden barna som ble utlevert.

3.14.11 Innsyn i advokatvirksomhet

Gjennom innlegg og videoer på sosiale medier var vi gjort kjent med at advokatfirmaet Advokatconsult AS i Bergen hadde sponset Fardals arbeid. Etter å ha snakket med kilder med kjennskap til Fardal og firmaet, satt vi igjen med en hypotese om at Fardal henviste foreldre med barnevernsaker videre til dette firmaet.

For å undersøke hypotesen trengte vi å komme i kontakt med kilder som hadde vært på innsiden av firmaet. Men kun et fåtall jurister opplyste om at de hadde jobbet i firmaet på LinkedIn, og firmaets nettsider hadde få opplysninger om ansatte. Gjennom søk på advokatfirmaets navn i beta-tilgangen til den nye innsynsportalen for journalister, Innsyn.no, fikk vi imidlertid flere treff på dokumenter som skulle vise seg å inneholde navn på tidligere ansatte advokatfullmektiger. Vi opplevde likevel at listen over personer å kontakte ikke ble utfyllende nok – vi ville prøve å kontakte alle tidligere juridisk ansatte for å skaffe oss et riktigst mulig bilde. Vi tok derfor kontakt med Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. Hver gang en fullmektig blir ansatt i et advokatfirma må nemlig denne personen ha en prinsippal i firmaet – en ferdig utdannet advokat med bevilling som har det overordnede ansvaret for fullmektigens arbeid i firmaet. Vi oppga navnene på tre advokater som var oppgitt på firmaets nettsider, og ba om en fullstendig liste over fullmektige som hadde ligget under deres ansvar. Vi fikk deretter tilsendt en liste med flere titalls navn. Vi kunne dermed kontakte samtlige. Dette resulterte i en artikkel der firmaets sponsering ble satt opp mot reglene for god advokatskikk.

3.15 Innsyn i Fardals datters dokumenter

I løpet av 2022 hadde vi samtaler med over hundre foreldre, barn, barnevernansatte, advokater, sakkyndige psykologer og andre fagpersoner. Kildearbeidet ble så omfattende fordi Fardal gjennom årenes løp hadde vært i kontakt med svært mange familier, og vært aktiv på mange fronter.

Vi søkte også kontakt med Fardals aller nærmeste. Det var vesentlig for å gjøre research på Fardal flere tiår tilbake i tid. Dessuten hadde vi registrert at det var rykter på Facebook om at en av barnevernsakene Fardal kraftig kritiserte, den såkalte «Kvam-saken», var hans egen barnevernsak. Kunne det være slik at Fardals egen erfaring med barnevernet var motivet for hele hans virksomhet?

På e-post tok vi varsomt kontakt med Fardals datter, som i dag er voksen. Etter hvert fikk vi til fysiske møter med henne. Det viste seg at hun lenge hadde ønsket å fortelle sin historie om faren. Etter flere møter og tett dialog følte hun seg trygg på å gjøre dette. At datteren ga oss innsyn i alle sine barneverndokumenter og journal, gjorde også at vi kunne få et viktig innblikk i Rune Fardals liv og motivasjon for å kjempe mot barnevernet.

3.16 Fardals offentlige anklager mot datteren

Å fortelle datterens historie krevde at vi gjorde grundige vurderinger knyttet til hvilke opplysninger om faren som var i offentlighetens interesse.

Både før og etter publisering oppsto det situasjoner som var spesielt krevende. Fardal ville ikke at vi skulle omtale hans private barnevernsak, og sa på sosiale medier at hans «angivelige datter» var manipulert til å snakke med VG. Fardal offentliggjorde også sensitive opplysninger om datteren sin, og antydte at han kunne legge ut mer sensitiv informasjon om familien dersom artikkelen ble publisert.

I lys av dette måtte vi ha tett dialog med Fardals datter i over ti måneder før publisering. Vi var hele tiden åpne for at datteren skulle kunne trekke seg fra saken, og at publiseringstidspunkt fortløpende måtte revurderes av hensyn til datteren – eller andre kilder.

3.17 Kampen for et intervju

Fortløpende vurderte vi hvor tidlig vi kunne kontakte Rune Fardal for å få hans side av saken. Vi sendte den første forespørselen om et intervju til Fardal over to måneder før publisering. Selv om flere av meldingene våre ikke ble besvart, publiserte Fardal dem direkte på Facebook.

Vi har tidligere opplevd at personer som utsettes for kritikk ikke vil stille til intervju, men sende skriftlige svar. Vi var bekymret for om dette også ville bli tilfellet nå. I det lengste ville vi unngå å sende Fardal opplysninger som gjaldt enkeltsaker og sårbare unge kilder. Vi måtte ta i betraktning at han kunne publisere dette på sosiale medier, og identifisere kildene våre.

Hei journ. Marie i VG

Intervju 4/9 kl 12.00-13.00 går greit. Tema blir menneskerettsarbeidet vi driver med.

Da det handler om «miljøet» tar jeg med 2 venner fra «miljøet». Jeg vil for øvrig sende intervjuet live. Om dette er greit har vi en avtale.
Mvh
Rune Fardal

I meldinger til Fardal forsøkte vi å skissere mulige løsninger for å gjennomføre et intervju, og tydeliggjorde hans egen interesse i å fortelle sin versjon av historien. Til slutt fikk vi et svar fra Fardal der han åpnet for å møte oss.

3.17.1 Tilsvarensretten i konflikt med kildevernet

Men Fardal stilte et ultimatum for å stille opp til intervju – som vi som journalister aldri hadde stått overfor: Han krevde å direktesende tilsvarensintervjuet på sosiale medier.

I tillegg ville han styre intervjuet, slik at han skulle møte oss med flere andre personer, velge temaet for samtalen og at det skulle vare i én time.

Fardals krav om direktesendt intervju var dypt etisk problematisk, ikke minst av hensyn til kildebeskyttelsen. Etter omfattende research hadde vi nå store mengder med svært sensitiv informasjon om sårbare barn og kilder. I måneder hadde vi trygget og forberedt kildene våre, mange av dem unge voksne med en fortid i barnevernet, på potensiell konflikt.

Kildevernet og tilsvarensretten satt oss i en presseetisk spagat: Det var nødvendig at Fardal fikk tilstrekkelig innsikt i materialet vårt og en reell mulighet til å imøtegå kritikken. Dette var vårt hovedanliggende for intervjuet.

Men dersom han filmet dette, ville upubliserte opplysninger komme ut av våre hender og deles med alle Fardals følgere. Vi kunne ikke risikere at anonyme kilder ble identifisert og at deres historier kom ut av kontroll. Vi var også tydelige på overfor Fardal at det kunne få negative konsekvenser for han selv å direkte sende intervjuet. Opplysninger vi skulle forelegge ham handlet om også hans privatliv.

Etter mange etiske diskusjoner landet vi på at - av hensyn til kildene - ikke kunne akseptere Fardals premisser for intervjuet. Da vi sa nei til et slikt møte, sluttet Fardal å svare oss. Vi fryktet vi at vi hadde gitt slipp på vår eneste mulighet til å møte ham, og hadde nesten gitt opp håpet da vi grytidlig en morgen fikk en sms:

Han ville møte oss i Bergen om to dager. Det eneste Fardal ba om nå, var å få ta notater. Vi avlyste alle avtaler, og booket fly og møterom i Bergen.

3.17.2 Kartlegging av scenarioer

Hvordan dette møtet ville arte seg, var utforsigbart. Vi forberedte oss ved å lage ulike scenarioer som kunne oppstå, og hvordan vi skulle håndtere hvert enkelt tilfelle. For eksempel så vi for oss at Fardal kunne gå midt i intervjuet, kreve å ta opptak eller møte opp med utenforstående. Det var viktig for oss å være forberedt på hva vi skulle gjøre i en slik situasjon.

3.17.3 Risikoen for skjult opptak og publisering

Den viktigste risikoen vi måtte ta i betraktning, av hensyn til kildevernet, var at Fardal kunne direkte sende eller publisere samtalen - til tross for forsikringer om at han ikke ville gjøre det. Vi varslet derfor hovedkildene våre om intervjuet, og at opplysninger om deres historie ville bli nevnt. Vi nevnte heller aldri kilder ved navn under samtalen. I de tilfellene der Fardal måtte bli kjent med den konkrete saken for å kommentere kritikken, viste vi han hans egen video av den aktuelle saken på en ekstern skjerm på møterommet uten lyd. Silje i Faktisk.no overvåket sosiale medier for å forsikre seg om at Fardal ikke publiserte samtalen.

3.17.4 Intervjumetodikk gjennom et syv timers intervju

- **Åpne spørsmål og forståelse**

Vi startet intervjuet med en rekke åpne spørsmål som kunne belyse saken. Vi åpnet også for dialog der Fardal kunne stille spørsmål til oss om arbeidet vi hadde gjort. Vi var tydelige på at vi forsto at dette var belastende for ham. Vi poengterte at han når som helst kunne få pauser – og at han kunne ettersende dokumentasjon eller kommentarer i etterkant av møtet. Relevante dokumenter som kontoutskrifter printet vi ut på forhånd, slik at vi hadde all dokumentasjon for hånden.

- **Sonderingsmetoden**

Vi benyttet oss også av en såkalt sonderingsmetode – en metode som også brukes i avhørsteknikk. Vi sonderte og stilte åpne spørsmål om forhold vi egentlig kjente til for å utelukke alternative forklaringer. Fardals svar på disse spørsmålene ble senere en del av vårt faktagrunnlag, blant annet til en artikkel om Fardals samarbeid med advokater. Slik bekreftet også Fardal at han som regel ikke ba barna som ble eksponert om samtykke.

- **Strategisk spørsmålsstilling**

I forkant av intervjuet brukte vi tid på å nøye vurdere rekkefølgen på spørsmålene våre. Vi fryktet at Fardal ville gå underveis i intervjuet, og ønsket å få spurt om det mest vesentlige før intervjuet eventuelt nådde et kritisk punkt. Vi startet derfor med de minst kontroversielle og åpne spørsmålene, for å så gå inn på kjernen i kritikken som omhandlet

barns eksponering – og til slutt forholdene rundt Fardals egen datter. Rekkefølgen ble også revurdert forløpende i intervjuet basert på Fardals reaksjoner og samtalens karakter.

Intervjuet varte i syv timer, og ble transkribert for å sikre at vi forsto innholdet riktig. Slik kunne vi også enkelt kunne søke i innholdet og markere for å sikre relevant imøtegåelse for hver enkelt artikkel og påstand i sakskomplekset.

Etter dette intervjuet var det ikke mulig å få tak i Fardal. For å sikre retten til samtidig imøtegåelse i oppfølgersaker, var vi derfor nødt til å sende enkelte opplysninger til ham skriftlig. Dette medførte, som vi fryktet, at Fardal publiserte opplysningene på Facebook. Til vår fortvilelse gjorde Fardal dette på en måte som kunne identifisere og eksponere kildene våre.

3.18 Eksponering av sårbare kilder

Under intervjuet ble Fardal opplyst om Theas historie. Vi ble lettet da Fardal umiddelbart beklaget det som hadde skjedd i Theas sak, og slettet videoen som hadde ligget ute i flere år. På sosiale medier opererte imidlertid Fardal annerledes. Til følgerne sine på Facebook eksponerte Fardal Thea og andre kilder ytterligere.

Daglig omtalte Fardal kildene våre offentlig før vi i det hele tatt hadde publisert en eneste artikkel. Fardal rettet dessuten alvorlige og feilaktige anklager mot kildene våre. Av hensyn til kildene vil vi ikke gå inn i detalj på hvordan dette påvirket dem, men Fardals eksponering og krenkelse av dem var selvsagt belastende.

I en av artiklene vi skulle publisere, intervjuet vi en far om hans erfaringer med Fardal og miljøet. Før vår publisering laget Fardal en rekke Facebook-videoer som omhandlet denne kilden: I en av videoene, som varte i 36 minutter, slo Fardal løs på en utstillingsdukke med et balltre. Dette skulle forestille voldsutøvelse faren som vi hadde intervjuet flere år tidligere var dømt for.

Farens kriminelle bakgrunn var forhold vi var helt åpne om i artikkelen vi skulle publisere. Likevel var det uventet og krevende å håndtere Fardals voldsomme og grafiske fremstilling av kilden.

Dette var noe vi aldri hadde hatt erfaring med tidligere. Det var tider der vi var usikre på hvordan vi kunne publisere artiklene med et slikt trykk mot kildene våre. Heldigvis ble det etter Fardals publiseringer viktig, om ikke enda viktigere enn før, for kildene våre å fortelle sin versjon av historien.

3.19 Fardal og miljøets konspirasjonsteorier om VG og Faktisk.no

Eva og Marie som journalister ble også daglig utsatt for konspirasjonsteorier og til dels hets på sosiale medier – både i forkant og etterkant av publiseringene. I miljøet ble det spredd informasjon om at Eva og Marie hadde «ondskap i blikket» og var betalt av barnevernet. Fardal beskyldte oss for å være en del av et nettverk som jobbet for å dysse ned barnevernkritiske stemmer. Fardal hevdet også at vi engasjerte en torpedo som kontaktet personer som hadde tipset oss.

Når denne metoderapporten skrives, er det fremdeles upublisererte saker i prosjektet, og viktige nye undersøkelser som skal gjøres på flere fronter av dette miljøet.

4. DETTE ER NYTT

- VG og Faktisk.no har avslørt hvordan Rune Fardal på sin digitale TV-kanal har eksponert over hundre sårbare barn. For første gang er innholdet på Fardals kanal kartlagt.
- Vi har dokumentert hvordan Fardal og hans miljø utleverer barn i kampen mot barnevernet. Aktiviteten som er avslørt, kan være ulovlig, ifølge jurister.
- Vi har dokumentert at opplysninger Fardal har spredd i sosiale medier, har handlet om barns diagnoser, utagering og barnevernhistorikk. Flere ganger har Fardal delt informasjon om påstått vold og overgrep mot barn. Fardal har identifisert og snakket om barn som har tatt livet sitt, og beskrevet hvordan det skjedde.
- Vi har dokumentert at foreldre er blitt straffedømt for å eksponere barna sine på nett, og at en mor ble dømt for å oppgi sensitive opplysninger om barna sine gjennom et intervju med Fardal. Samtidig har vi dokumentert at Fardal, som sto ansvarlig for publiseringen, ikke ble straffeforfulgt.
- Vi har for første gang fortalt historien til barn som er blitt eksponert av Fardal og miljøet rundt ham, og beskrevet hvor ødeleggende det har vært for dem.
- Vi har vist hvordan Fardal og det barnevernkritiske miljøet bidrar til å spre desinformasjon om barnevernet nasjonalt og internasjonalt.
- Vi har vist at barnevernets svikt i oppfølgingen av foreldre er en viktig årsak til at foreldre søker hjelp i dette miljøet, og betaler Fardal for bistand.
- Vi har fortalt historien til Fardals datter, og avdekket hvordan en av sakene Fardal har omtalt mest er hans egen barnevernsak.
- Vi har gjennom innsyn i politiets registre dokumentert at Fardal er anmeldt minst 24 ganger, og at anmeldelsene, med ett unntak, er blitt henlagt.
- Vi har avslørt at Fardal, som har hevdet å ha studert psykologi i åtte år ved Universitetet i Bergen, i realiteten har studiepoeng i psykologi som tilsvarer mindre enn et halvt år med studier.
- Vi har dokumentert at Fardal gjennom sin virksomhet, som ikke er regnskapspliktig, har fått inn over en halv million kroner i donasjoner på kun ett år.
- Vi har avslørt at donasjonene innbetales til en personlig bankkonto i Fardals navn, som også er blitt brukt til private formål som mat, trening og tipping. Dette er å føre sine givere bak lyset, og kan utløse skatteplikt for Fardal, sier skattejurist Tormod Torvanger.
- Vi har avdekket hvordan et advokatfirma har sponset Rune Fardal og hans TV-kanal. Vi har vist at Fardal har henvist foreldre med barnevernsaker til advokatfirmaet, og at firmaet

samtidig har betalt reiser for ham. I reglene for god advokatskikk står det at advokaten ikke skal betale «noen form for honorar eller vederlag for å få henvist en klient til seg».

- Vi har vist hvordan ansatte innen barnevern utsettes for hets av det barnevernkritiske miljøet. Barnevernledere er bekymret for om ansatte vil slutte. Som følge av dette har domstolene store problemer med å få tak i sakkyndige.

5. KONSEKVENSER

- Minst syv videoer der barn eksponeres, som har ligget ute på Fardals kanal i flere år, er slettet. I flere av videoene som nå er fjernet, var barn plassert foran kameraet, der de ble intervjuet av Fardal om barnevernssaken sin. Barna var ned mot 12 år, og blant annet barnas diagnoser og medisinbruk ble omtalt. For oss er dette en av de viktigste konsekvensene, fordi dette angår konkrete saker og barn. Barneminister Kjersti Toppe har bedt Fardal om å slette alle videoene der barn eksponeres.
- Regjeringen ved barneminister Kjersti Toppe vurderer lovendringer. Toppe sier at barn må beskyttes bedre mot eksponering og varsler en rekke tiltak, blant annet gjennom mulige lovendringer. Arbeidet er ikke ferdig.
- Opposisjonen på Stortinget ønsker også lovendring for å bedre ivareta barnas rettigheter. De mener at barns personvern ikke er godt nok beskyttet i dagens lovverk.
- Venstre la i januar 2023 frem et forslag for Stortinget med en rekke tiltak for å ivareta barns personvern på internett. Venstre foreslår en ny lovparagraf, og å sette ned et eget lovutvalg, for å beskytte barn mot eksponering. Også barneombudet har tatt til orde for en lov som beskytter barn bedre mot å bli utlevert.
- Vest politidistrikt vurderer etterforskning av Rune Fardal, og undersøker materialet han har publisert på sin digitale TV-kanal. Arbeidet pågår.
- Datatilsynet har funnet det nødvendig å åpne sak, og å undersøke videoene på Fardals kanal. I et brev datert 2.januar 2023 krever Datatilsynet en redegjørelse fra Fardal, og stiller flere spørsmål knyttet til eksponeringen av barn og behandling av personopplysninger.
- Regjeringen ved Barne- og familiedepartementet har i tildelingsbrevet for 2023 gitt Bufdir i oppdrag å utarbeide informasjon om barns personvern på nettsiden sin.
- Barneminister Kjersti Toppe innrømmer at oppfølgingen av foreldre ikke er god nok og at Fardal utnytter dette tomrommet. Toppe sier hun vil se mer systematisk på hvordan foreldre kan ivaretas av barnevernet, og vil ha et samarbeid med barnevernsforeldre. Venstre har i sitt forslag på Stortinget foreslått obligatorisk veiledning av foreldre for å styrke forståelsen av barns rett til personvern.
- Vi har registrert større bevissthet rundt eksponering av barn i de barnevernkritiske gruppene på sosiale medier, der blant annet hashtaggen #slettbildene er blitt brukt etter våre saker.

VEDLEGG

VG+-tilgang:

Hver enkelt lenke gir én bruker tilgang til VG+ i seks måneder.

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratisx4PxrmtHy6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratiseLVxosTkCs6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratisCCkaWJPnmp6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratisfs9NLmYhP6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratiskzLhvnowrd6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratisTYvHRb3z7m6MD

https://payment.schibsted.no/authn/payment/purchase/code?client_id=4eflcfb0e962dd2e0d8d0000&publisher=vg&redirect_uri=https://www.vg.no&code=VGS_gratis3nf7hwR9at6MD

Publiseringer:

16.10.2022: [Barnevernmotstanderne](#)

16.10.2022: [Mannen i den hvite frakken](#)

16.10.2022 [Fakta om barnevernet: Finner støtte i felles motstand / Derfor kjemper de mot barnevernet](#)

16.10.2022 [Fardal ut mot kritikken: - Målet er antagelig å få meg i fengsel](#)

17.10.2022 [Toppe ber Fardal slette videoer: - Bør aldri gjøre noe tilsvarende igjen](#)

18.10.2022 [Leder: Dette går ut over barna](#)

19.10.2022 [Martin ble utlevert av Fardal: - Han utnyttet meg](#)

19.10.2022 [Vest politidistrikt: Vurderer etterforskning av Rune Fardal](#)

20.10.2022 [Datatilsynet ut mot Fardal: - Ser veldig alvorlig på praksisen](#)

22.10.2022 [Fakta om barnevernet: Hvor ofte overtar barnevernet omsorgen? / Fakta om barnevernet: Hvor mange barn overtar barnevernet omsorgen for?](#)

- 22.10.2022 [Kronikk: Rune Fardal: Ytringsfrihet under angrep!](#)
- 23.10.2022 [Barneombudet krever bedre lov for barn som eksponeres: - Særlig alvorlig](#)
- 24.10.2022 [Kronikk: Hatet mot barnevernet var rødglødende](#)
- 26.10.2022 [Krever at justisministeren tar grep etter Fardal-saken: - Ikke til å leve med](#)
- 03.11.2022 [Fakta om barnevernet: Hva vet vi om selvmord? / Fakta om barnevernet: Hva vet vi om selvmord?](#)
- 03.11.2022 [Advokatfirma sponset Rune Fardal – fikk henvist klienter fra ham](#)
- 05.11.2022 [- Jeg var levende død](#)
- 07.11.2022 [Fakta om barnevernet: Er det flere omsorgsovertagelser i Norge?](#)
- 12.11.2022 [Venstre varsler nye grep for å beskytte barn: - Jeg er opprørt](#)
- 15.11.2022 [Myndighetene får barnevern-kritikk i ny rapport](#)
- 18.11.2022 [Opposisjonen utfordrer Toppe: - Komplet uforståelig at det ikke har skjedd noe](#)
- 22.11.2022 [Fakta om barnevernet: Hva får fosterforeldre betalt?](#)
- 15.12.2022 [Barn ble eksponert: Fardal har slettet minst syv videoer](#)
- 05.01.2023 [Ber om ny lovparagraf: - Altfor ofte ser vi at barn utleveres](#)
- 06.01.2023 [Kronikk: Rune Fardal: VG driver stråmannsargumentasjon!](#)
- 13.01.2023: [Datatilsynet undersøker Fardal: - Nødvendig å åpne sak](#)